

Archē.exe

Een hergeboorte van Thales in de taal van machines en mensen

Archē.exe

Een hergeboorte van Thales in de taal van machines en mensen

René Oudeweg

Paradosis
2026

René Oudeweg
Archē.exe

Gepubliceerd door Paradosis
para-dosis.nl

Copyright © 2026 Paradosis

Author: René Oudeweg

Coverdesign: René Oudeweg

ISBN: 9789403889184

NUR 730

Self-publishing platform: bookmundo.nl

Alle rechten voorbehouden

Inhoud

	De draaikolk.....	9
	De mistbrug.....	11
	De paraplu.....	13
	De nachtstad.....	15
	De eerste rand van licht.....	17
	De misleidende dageraad.....	19
	De stad die wakker wordt.....	21
	De val van het licht.....	23
	Het spectrum dat liegt.....	25
	De brug die geen overkant kent.....	27
	De opstand van het vloeibare.....	29
	De eruptie van betekenis.....	31
	De leegte die geen leegte is.....	33
	De aarde als geheel.....	35
	De verschuiving van perspectief.....	37
	De onmogelijkheid van het centrum.....	39
	Intermezzo — De schok van het beeld.....	41
	Het web zonder centrum.....	47
	De weigering van licht.....	49
	De eerste afwijking.....	51
	De verleiding van symmetrie.....	53
	De bijna-voltooiing.....	56
	De tirannie van volheid.....	58
	De eerste scheur.....	60
	De asymmetrie van tijd.....	62
	De verdwijnende rand.....	64
	De projectie van het zachte licht.....	66
	Het gezicht dat niet kijkt.....	68
	De ironie van het gezicht.....	70
	De glimlach die terugkijkt.....	73
	De overdaad van betekenis.....	75
	De onontkoombare aanwezigheid.....	77
	De singulariteit van betekenis.....	79
	De vluchtige betekenis.....	81
	Epiloog — De vraag naar moraal.....	82

*“Unicode belooft universaliteit, maar onthult slechts dit:
wat wij delen zijn geen betekenissen, maar tekens die
weigeren hetzelfde te blijven.”*

*“Waar elk teken overal kan verschijnen, verliest plaats zijn
gezag—en blijkt betekenis niets anders dan een tijdelijke
overeenkomst tussen instabiele interpretaties.”*

De draaikolk

“Zie,” zei Thales, terwijl zijn contouren licht flikkerden alsof hij nog niet volledig in deze digitale kosmos verankerd was, “dit teken is geen afbeelding. Het is een principe.”

Dr. Small keek ernaar alsof hij een patiënt onderzocht. “Een principe? Het is een draaikolk. Een ornament. Decoratie.”

“Dat is precies jouw probleem,” antwoordde Thales. “Je ziet verschijnselen als oppervlakken. Maar alles wat draait, wijst op oorsprong. Op archē.”

“Je bedoelt jouw oude idee dat alles uit water bestaat?” zei Small droog.

“Niet water als stof,” zei Thales. “Maar als beweging. Stroming. De draaikolk is het eerste bewijs dat orde en chaos dezelfde structuur delen.”

De hond, die tot nu toe op zijn rug lag en naar een niet-bestaande zon staaarde, zuchtte luid. “Fantastisch. We zijn drie zinnen bezig en jullie zitten al in de kosmologie. Het is een emoji.”

“Het is geen emoji,” zei Thales streng. “Het is een symbool van herhaling zonder identiteit. Kijk hoe het zichzelf blijft worden zonder ooit hetzelfde te zijn.”

Small knikte langzaam. “Dus je zegt dat identiteit een illusie is, omdat alles in flux is?”

“Niet een illusie,” zei Thales, “maar een momentopname van beweging.”

De hond ging rechtop zitten. “Dus als ik mijn staart achterna zit, ben ik eigenlijk een filosofisch experiment?”

“Ja,” zei Thales.

“Dan ben ik al eeuwen wijzer dan jullie,” mompelde de hond.

Small liep dichterbij het symbool. “Maar er is iets verontrustends aan deze draaikolk. Hij trekt je naar binnen. Alsof betekenis niet stabiel is, maar een val.”

“Precies,” zei Thales. “Denken is gevaarlijk. Wie echt denkt, wordt meegezogen.”

“Of verdwijnt,” zei de hond.

Een stilte viel.

“Misschien,” zei Small zacht, “is de draaikolk geen begin, maar een waarschuwing.”